

vételi-bizottsága nem véglegesen, hanem előbb gyakorlat-szerzés végett próbaidőre, tehát ideiglenesen vesz fel tagjai sorába. Ha egy vagy két évi működés után az új vizsgán megállják helyüket, akkor már nem gyakorlatosok az illetők, hanem a rendes egyesületi tagok sorába tartoznak.

Gyakorló színésziskola. Alapította Budapesten 1891. Bártfai (Paczona) Antal színész és szakíró. Csakhamar átvette tőle Fülöp Sándor, egy napilap szerkesztője (utóbb a Kereskedelmi Múzeum igazgatója), 1893-ban pedig Solymossy Elek, a Népszínház hírneves tagja, ki mintegy hat évig, megszüntéig vezette.

Gyalog-színész. Vándor-színész, kóbor színész, kinek sehol sem volt nyugta. Társulattól-társulathoz vándorolt és volt idő, hogy egy társulatnál rövid idő alatt 3—4 ízben is megfordult. Egy hétig maradt, aztán szó nélkül ment tovább szerencsét próbálni. Ennek az a magyarázata, hogy a legtöbb ilyen gyalog-színész rajongó, ábrándos lélek volt, sokat képzelt tehetségéről és az a rögeszméje támadt, hogy üldözik, kiintrikálják és hogy az egész világ az ő ellensége. Viselete bő gallér-köpenyeg volt, hogy vele kopott ruháját eltakarja — s az volt a paplana, dunyhája is. A gyalog-színész sokat tudott túrni, nélkülözni és remélni. Ma már kihalóban van a gyalog-színész típusa. Hajdan híres gyalog-színész volt Gaál Mihály, (1791—1866.) (L. o.), továbbá egy Veszprémi nevű sűgő, ki déltől-estig megjárta Félégyházától Kecskeméig az utat.

Gyalui Farkas, író, tanár, egyetemi könyvtárigazgató, sz. 1866. nov. 24-én, Gyalun (Kolozs m.). Színművei: »Mézesetek után«, vj. 1 felv. Bem. 1889. Kolozsvárt. »Alhambra rózsája«, regényes dalmű 4 felv. Zenéje Serly Lajostól. Bem. 1895. febr. 5. Kolozsvárt. »Linczegh János«, énekes tört. szmű, 1898. jan. 29. u. o. Zenéjét Borsai Soma írta. »Az útitárs«, »A vámos«, »A boldogság«, 1 felv. színművei u. o. 1909. márc. Továbbá: »A virág«, szmű. Bem. 1889. febr. 8. u. o. »Jó rútnak lenni«, szmű, Legouvé Ernő után franciából fordította. Kolozs-

várt, 1888. »Uraságod idegen«, szmű, fr. eszme után. Bem. u. o. 1898. nov. »Igazság a színpadon«. Szakkönyv. Megjelent u. o. 1897.

Gyapay Dénes, földbirtokos és orsz. képviselő, sz. 1824-ben, Téthen (Győr m.), megh. 1892. máj. 1-én, Dénesházában (Győr m.). Színműve: »Titkár és szakács«, boh. Scribe után.

Gyapju-utcai német színházat az utolsó német színházat Budapesten, a mai Báthory-u. 24. számú ház helyén, 1869. dec. 21-én nyitotta meg a Varieté-nevű részvénytársaság az öreg Straussnak »Die blaue Donau« c. operettjével. A színház 1889. dec. 20-án, d. u. 3 óraker kigyuladt. A színészeknek sikerült a ruháikat megmenteni. E napra a »Der dumme August« c. vígjáték volt kitüzve az izr. nőegylet javára, Sonenthal Adolf vendégfelléptével, melyre állítólag előzőleg 5000 forint árú jegy kelt volna el. A színház 245.000 forint erejéig biztosítva volt. Igazgatója Lesser Szaniszló volt, a tagok száma pedig 132 fő. A nyomor enyhítésére a M. kir. Opera, Nemzeti- és Népszínház személyzete előadásokat tartott, úgyszintén a Kolozsvári Nemzeti Színház is. A kárt 130.000 frtra becsülték. (A színházban 1885. máj. 1-én volt az első magyar előadás, Szigligeti: »Strike«-jét adták ekkor Feleky Miklós (L. o.) társulatának tagjai.)

Gyarmati Anna, színésznő, sz. 1908. ápr. 14-én, Borosjenőn. Színipályára lépett 1928. szept. 1-én.

Gyarmati Géza, színész, sz. 1893. júl. 21-én, Aradon. Színpadra lépett 1918. máj. 1-én. — Neje: Gümöri Emma, színésznő, sz. 1896. szept. 16-án, Aradon. Színpadra lépett 1920. dec. 15-én.

Gyarmati (Jäger) Gusztáv, színész, majd a Vígszínház sűgője, sz. 1855. ápr. 10-én, Hügyagon (Nógrád m.), megh. 1926. szept. 29-én, Szécsényben. Első neje: Nagy Mari (később Milasinné), színésznő, sz. 1859. máj. 10-én, Aradon, megh. 1909. nov. 16-án, Budapesten. Színésznő lett 1880. okt. 1-én, Krecsányi Ignácánál. Nyugalomba vonult 1905. ápr. 16-án. Má-